

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОМИСИЯ ЗА ФИНАНСОВ НАДЗОР

РЕШЕНИЕ № 548-ОЗ

18.08.2010 г.

Постъпила е жалба, вх. № 91-01-325/29.06.2010 г. от “ДЗИ – Общо застраховане” ЕАД, гр. София срещу Решение № 351-ОЗ/03.06.2010 г. на заместник - председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление “Застрахователен надзор”.

Производството е по реда на чл. 13, ал. 6 във връзка с чл. 16, ал. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор (ЗКФН) и глава шеста, дял втори от Административно - процесуалния кодекс (АПК).

Жалбата е подадена в 14 дневния срок за обжалване на административни актове по административен ред по чл. 84, ал. 1 от АПК.

На основание чл. 302, ал. 1, т. 1 и т. 4, във връзка с чл. 273, ал. 4 от КЗ, заместник – председателят на КФН открива спрямо “ДЗИ – Общо застраховане” ЕАД, гр. София производство по издаване на индивидуален административен акт за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 302, ал. 2, т. 1 от КЗ.

Съображенията за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 302, ал. 2, т. 1 от КЗ са следните:

В хода на извършена проверка по повод постъпила в КФН, управление „Застрахователен надзор”, жалба с вх. № 91-02-152/10.02.2010 г. от адв. Елена Цветкова, в качеството ѝ на довереник на Антоанета Стойнова и Яни Димов, претендиращи обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в причинени множество телесни повреди на дъщеря им Мирослава Димова, вследствие настъпило на 20.04.2007 г. пътнотранспортно произшествие (ПТП), от “ДЗИ – Общо застраховане” ЕАД и от Гаранционния фонд (ГФ) с писма съответно изх. № 91-02-152 от 22.04.2010 г. и 91-02-152 от 05.05.2010 г. са изискани писмени обяснения, както и заверено копие на цялата документация по случая, описан в цитираната жалба.

Предоставянето на посочената информация е обусловено от необходимостта от извършване на проверка относно наличието на основание за прилагането на разпоредбата на чл. 273, ал. 4 от КЗ. Съгласно цитираната разпоредба, в случай на спор между ГФ и застраховател, сключил задължителна застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите, относно това кой трябва да обезщети увреденото лице, обезщетението се заплаща от застрахователя.

Изисканата информация е постъпила в КФН с писма вх. № 91-02-152 от 03.05.2010 г. и 91-02-152 от 12.05.2010 г. от “ДЗИ – Общо застраховане” ЕАД и от ГФ. От писмени обяснения, както и от представените доказателствата по заведените пред застрахователя и ГФ щети, съответно № 4307295090117 и № 210153/30.09.2008 г., се установи, че застрахователя и ГФ са отказали да обезщетят увредените лица, по мотиви касаещи валидността на сключения договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите към момента на настъпване на застрахователното събитие, което недвусмислено сочи на спор между дружеството и фонда.

Неизплащането от “ДЗИ – Общо застраховане” ЕАД на обезщетение на увредените лица представлява неизпълнение на императивна разпоредба на чл. 273, ал. 4 от КЗ и нарушава правата и интересите на потребителите на застрахователни услуги

по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, което съгласно чл. 302, ал. 1, т. 1 и т. 4 от КЗ представлява основание за прилагане на принудителна административна мярка. В съответствие с изискването на чл. 26, ал. 1 от АПК, “ДЗИ – Общо застраховане” ЕАД е уведомено за започването на административното производство за издаване на административен акт по чл. 302, ал. 2, т. 1 от КЗ с писмо изх. № 91-02-152 от 18.05.2010 г. С писмо, вх. № 91-02-152 от 25.05.2010 г. по описа на КФН, в определения срок, са постъпили писмени възражения от “ДЗИ – Общо застраховане” ЕАД срещу решението за откриване на производство по издаване на индивидуален административен акт за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 302, ал. 2, т. 1 от КЗ. Заместник – председателят на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“ е приел възраженията за неоснователни и недоказани.

С Решение № 351-ОЗ/03.06.2010 г. заместник - председателя на КФН, ръководещ управление “Застрахователен надзор”, на основание чл. 16, ал. 1, т. 15 от ЗКФН, чл. 303, ал. 1 и ал. 4, предложение първо, във връзка с чл. 302, ал. 1, т. 1 и 4 от КЗ, във връзка с чл. 273, ал. 4 от КЗ, чл. 59, ал. 1 и ал. 2 от АПК и чл. 22, пр. 1 от ЗАНН прилага спрямо “ДЗИ – Общо застраховане” ЕАД принудителна административна мярка по чл. 302, ал. 2, т. 1 от КЗ със следното съдържание: “Задължавам “ДЗИ – Общо застраховане” ЕАД в 8 – дневен срок от датата на получаване на решението за прилагане на принудителна административна мярка да обезщети в съответствие с изискването на разпоредбата на чл. 273, ал. 4 от КЗ Антоанета Минкова Стойнова и Яни Стоянов Димов по заведена от тях щета № 4307295090117 и да представи в КФН доказателство за изпълнение на това свое задължение.”

В подадената от “ДЗИ – Общо застраховане” ЕАД административна жалба до КФН се оспорва законосъобразността и правилността на Решение № 351-ОЗ от 03.06.2010 г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 302, ал. 2, т. 1, във връзка с чл. 273, ал. 4 от КЗ и иска неговата отмяна. Аргументите на застрахователното дружество са следните:

“ДЗИ – Общо застраховане” ЕАД излага твърдения за липса на основание за ангажиране отговорността на застрахователя да плати застрахователно обезщетение на увредените лица, т.к. към датата на настъпване на застрахователното събитие – 20.04.2007 г. застрахователния договор е бил прекратен на основание чл. 202, ал. 2, изречение второ от КЗ считано от 10.11.2006 г., поради неплащане на разсрочена вноска от дължимата застрахователна премия, поради което основание чл. 288 от КЗ застрахователното обезщетение е дължимо от ГФ. Застрахователят твърди, че наличието на валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите е обусловено единствено от наличието на валиден и действащ застрахователен договор (полица) и стикерът, издаден за целия период на действие на застраховката не променя факта, че дължимата премия по застраховката не е платена на застрахователя. На следващо място дружеството жалбоподател счита, че заместник – председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“ е превишил правомощията си, като се е произнесъл по основателността на претенцията, задължавайки застрахователя да обезщети пострадалите лица.

КФН счита, че изложените в жалбата на “ДЗИ – Общо застраховане” ЕАД аргументи са неоснователни поради следните съображения:

1. Разпоредбата на чл. 273, ал. 4 от КЗ указва кой следва да обезщети увреденото лице, когато е налице спор между застрахователя и ГФ. Съгласно чл. 288, ал. 1, т. 2, б.

“а”, когато виновния водач няма сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите, обезщетението се изплаща от ГФ. В този смисъл спорът относно наличието на валидно сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите към момента на настъпване на ПТП, винаги е спор относно субекта на задължението за обезщетение.

Доказателство за наличието на спор между “ДЗИ – Общо застраховане” ЕАД и ГФ са постановените мотивирани откази по заведените пред тях претенции на основания, касаещи валидността на сключения застрахователен договор към датата на настъпване на ПТП. От една страна “ДЗИ – Общо застраховане” ЕАД твърди, че договора е прекратен на основание чл. 202, ал. 2 от КЗ поради неплащане на дължима вноса от премията считано от 10.11.2006 г., т.е. преди настъпване на застрахователното събитие, поради което към този момент застрахователя не е бил в риск и на основание чл. 288 от КЗ, обезщетението е дължимо от ГФ. От друга страна ГФ счита, че към момента на настъпване на ПТП – 20.04.2007 г. за увреждащото МПС е имало валидно сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност”, т.к. през периода за който е бил сключен застрахователния договор към ИЦ на ГФ не са били подадени данни за предсрочното му прекратяване, както и че на полицата е поставен един едногодишен стикер, който удостоверява, че премията е платена за целия период на действие на договора.

Наличието на спор между страните се установява и от констатираното в хода на проверката от надзорния орган, както и в производството по заведената пред ГФ щета, несъответствие между подадените от застрахователя индивидуализиращи данни за застрахованото МПС и информацията в база данни на водените от ГФ регистри.

От изготвената по молба на увредените лица от 30.09.2008 г. справка от базата данни на ИЦ към ГФ относно наличието на сключена застраховка за МПС с рег. № СТ3788СК се установява, че за същото има сключена при “ДЗИ – Общо застраховане” ЕАД задължителна застраховка "Гражданска отговорност", полица № 065061076090 с начало 28.07.2006. г. и край 27.07.2007 г. Освен това от справката е видно, че застрахователя е подал данни за друг регистрационен номер на МПС за тази полица - № СТ7103ТС. В отговор от същата дата застрахователя уведомява увредените лица, че за МПС с рег. № СТ3788СК, собственост на виновния за ПТП водач Георги Христов няма сключена задължителна застраховка в това дружество, както и че с посочената в справка на ГФ номер на полицата е застрахован друг автомобил с рег. № СТ7103ТС и номер на рама № W0L00036J2873741. При извършена справка в регистъра за регистрационните номера към ИЦ на ГФ се установява, че на номера на рамата - W0L00036J2873741, съответства регистрационен номер № СТ3788СК. Следва да се отбележи, че в самата застрахователна полица липсват данни за регистрационния номер на МПС, като останалите данни – номер на полицата, срок на действие, застраховано лице, номер на рама, съвпадат с данните от справката на ГФ за увреждащия автомобил.

На следващо място от направените от ГФ справки (от 30.09.2008 г. и от 20.10.2008 г.) е видно, че в рамките на срока за който е бил сключен договора в ИЦ към ГФ не са постъпвали данни за предсрочно прекратяване на полицата. При насрещната проверка от ГФ по повод заведената пред него претенция от застрахователя с писмо изх. № 24-00-357/1/30.10.2008 г. са изискани доказателства за наличието и срока на действие на застрахователната полица, във връзка с което с писмо от 08.12.2008 г. застрахователя уведомява ГФ, че застрахователния договор е прекратен на основание чл. 202, ал. 2 от КЗ, считано от 10.11.2006 г., за което са подадени данни към ИЦ на ГФ. При изготвена нова справка от 12.12.2008 г. се установява, че дружеството е подало

данни за прекратяване на договора на 04.11.2008 г. – след изтичане на срока на полицата и две години след датата, на която застрахователя счита договора за прекратен, както и след изискването на копие от същия от ГФ, с което дружеството е извършило нарушение на чл. 294, ал. 1 от КЗ, във вр. с чл. 39 от Правилника за устройството и дейността на Гаранционния фонд (ПУДГФ). Съгласно цитираните разпоредби, дружеството има задължение да представя на ИЦ към ГФ ежеседмично актуална информация за сключените и за прекратените застрахователни договори към края на предходната седмица.

Отразяването на данните в ИЦ към ГФ не оказва влияние върху действието на застрахователното правоотношение и в този смисъл върху основателността на претенцията, но в конкретния случай, с оглед установяване на спор между страните, достатъчно се явява обстоятелството, че непредставянето на данни за прекратяване на договора в рамките на целия период, за който същия е бил сключен презумира наличие на валидно действаща застрахователна полица, още повече, че своевременно предоставяне на посочената информация е в интерес на самия застраховател с оглед реализиране правото на заинтересованите лица да получат обезщетение като насочат претенцията си направо пред ГФ.

2. Неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че наличието на застрахователен договор е обусловено единствено от валидно сключена застрахователна полица. Съгласно разпоредбата на чл. 261, ал. 1 от КЗ, наличието на валидно сключена застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, се удостоверява, както със застрахователна полица, така и със знак, издаден от ГФ, като съгласно ал. 2 от същата разпоредба в случаите когато договора е сключен при условията на разсрочено плащане на застрахователната премия, знакът на ГФ задължително удостоверява и срока, за който същата е платена. От събраните доказателства по случая се установява, че за застрахователна полица № 065061076090 е поставен един едногодишен стикер, което обстоятелство по силата на чл. 261, ал. 2, вр. с ал. 1 от КЗ удостоверява, че застрахователната премия е платена за целия срок на действие на застрахователния договор. Същевременно като основание за прекратяване на застрахователния договор "ДЗИ – Общо застраховане" ЕАД сочи неплащане на разсрочена вноска от застрахователната премия

3. Всички изложени в жалбата от "ДЗИ – Общо застраховане" ЕАД аргументи са насочени към основателността на заведената пред застрахователя претенция. Настоящото производство и свързаното с него постановяване на индивидуален административен акт нямат за цел да установят дали заведената от потребителите на застрахователни услуги пред "ДЗИ – Общо застраховане" ЕАД претенция е основателна с оглед наличието на валиден договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, доколкото това е извън правомощията на надзорния орган. В този смисъл неоснователни се явяват твърденията на дружеството, че задължавайки застрахователя да плати обезщетение по една недоказана претенция, надзорния орган се е произнесъл по основателността на същата. Като е задължил дружеството да определи и да изплати обезщетение на увредените от ПТП лица, заместник – председателя е упражнил едно свое правомощие, произтичащо от чл. 273, ал. 4 от КЗ, т.к. с оглед установената по случая фактическа обстановка в хода на надлежно извършена от надзорния орган проверка, по безспорен начин се установява, че е налице спор между "ДЗИ – Общо застраховане" ЕАД и ГФ.

Ето защо прилагането на принудителна административна мярка по чл. 302, ал. 2, т. 1, във връзка с чл. 273, ал. 4 и чл. 302, ал. 1, т. 1 и т. 4 е напълно обосновано с оглед

преустановяване на констатираното нарушение, както и премахване на неблагоприятните последици от неспазване на задължението на застрахователя да обезщети увредените от ПТП лица, изразяващи се в застрашаване интересите на потребители на застрахователни услуги.

С оглед на гореизложеното, издаденото от заместник – председателят на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор” Решение № 351-ОЗ/03.06.2010 г., с което на “ДЗИ – Общо застраховане” ЕАД е наложена принудителна административна мярка по чл. 302, ал. 2, т. 1 от КЗ, е законосъобразно и обосновано.

Предвид гореизложеното, КФН счита, че подадената от “ДЗИ – Общо застраховане” ЕАД, гр. София жалба вх. № 91-01-325/29.06.2010 г., е неоснователна, поради което на основание чл. 97, ал. 1 във връзка с чл. 59 от АПК и чл. 13, ал. 1, т. 17, във връзка с ал. 6 от ЗКФН

КОМИСИЯТА ЗА ФИНАНСОВ НАДЗОР

РЕШИ:

Отхвърля жалба вх. № 91-01-325/29.06.2010 г. от “ДЗИ – Общо застраховане” ЕАД, гр. София срещу Решение № 351-ОЗ от 03.06.2010 г. на заместник – председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор”, като неоснователна.

Първоначалният административен акт (Решение № 351-ОЗ от 03.06.2010 г. на заместник – председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор”) може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14 – дневен срок от съобщаването на настоящото решение.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

СТОЯН МАВРОДИЕВ